

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

14 אפריל 2019

עמ"נ 13219-01-19 קודגו איסיין ואח' נ' רשות האוכלוסין וההגירה - משרד הפנים

1

בפני כב' השופטת תמר בזק רפפורט

מערערים

1.
2.
3.

ע"י ב"כ עו"ד טל פרושן

נגד

רשות האוכלוסין וההגירה - משרד הפנים

המשיבה

ע"י ב"כ מפרקליטות מחוז ירושלים, עו"ד נטע גורביץ וגילה קרמר

2

3

פסק דין

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

ערעור על החלטת בית הדין לעררים (כב' הדיין אילן חלבגה) בערר 2747/17 מיום 3.12.18, בה נקבע כי אין מקום להורות על מתן אשרה מסוג ב/1 למערער 1, זאת בהמשך לפסק דין מיום 12.7.18 בו נמחק ערר של המערערים, תוך שנקבע כי "ככל שהחלטת המשיבה לא תינתן בתוך 90 יום מיום קיום ראיונות לעוררים הרי שהמשיבה תנפיק לעורר אשרה מסוג ב/1 וזאת עד למתן החלטתה".

על פי הנטען בערעור, המערערים שבנדון מהווים תא משפחתי המורכב מהורים נשואים ובתם המשותפת. המערער 1 נכנס לישראל לראשונה בשנת '89 בשם פליקס אסיין. בשנת 2004 נעצר המערער והורחק מישראל. המערערות 2 ו-3 המשיכו לשהות בישראל ומעמדן הוסדר מכוח החלטת ממשלה מס' 2183 (ילדי זרים). ביום 5.10.16 נכנס המערער לארץ שנית בדרכון על שם ארסמוס קוגו אסיין באשרת תייר ונשאר בארץ עד עתה. לטענת המערערים, כך נעשה משום שהמערערות 3 סובלת מזה מספר שנים מהפרעות קשות בדיבור בשל הפרעה חמורה בתפקודה של בלוטת התריס. נוכח כך, הוגשה בקשה להסדרת מעמד המערער מטעמים הומניטריים. בהחלטה מיום 8.1.17 נדחתה הבקשה בידי מנהלת לשכת יפו תל אביב דרום של המשיבה, תוך שצוין כי מדובר במסתנן ובבקשת סרק וכי העילה הנטענת לא הוכחה ואף נדחתה בעבר. ערר על החלטה זו אל ראש הדסק נדחה אף הוא בהחלטה מיום 26.3.17. על החלטה זו הוגש ערר לבית הדין – הערר הנדון, בו התבקש בית הדין לבטל את החלטה ולהורות למשיבה ליתן לעורר רישיון ישיבה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

14 אפריל 2019

עמ"נ 13219-01-19 קודגו איסיין ואח' נ' רשות האוכלוסין וההגירה - משרד הפנים

1 מטעמים הומניטריים ולחלופין להורות על העברת הבקשה לדיון בפני הוועדה. בין לבין ניתן
2 פסק דין של בית משפט למשפחה בתל אביב המצהיר על אבהות המערער כלפי בתו, המערערת
3, לאחר שבוצעה בדיקת רקמות. בהמשך לכך, הודיע המשיב שהוא חוזר בו מן ההחלטה לדחות
4 את הבקשה על הסף, והוא מעוניין להחזיר לבדיקה מחודשת את בקשת המערערים. המערערים
5 מצידם הסכימו להחזרת העניין לבחינה מחודשת, אולם דרשו כי יקצב מועד למתן החלטה
6 בבקשה וכי ככל שזו לא תתקבל במועדה, תוענק אשרה למערער. על רקע חילופי דברים אלו ניתן
7 פסק דינו של בית הדין מיום 12.7.18, בו נקבע כי משהודיעה המשיבה כי מבקשת היא לשוב
8 ולבחון את עמדתה ולשם כך לזמן את המערערים לראיון, אין זה נכון וראוי שבית הדין יתערב
9 בעניין, כך שיש למחוק את הערר. בכל הנוגע לבקשה למתן אשרה מסוג ב/1 עד להחלטת
10 המשיבה – בעניין זה ציין בית הדין כי דרך המלך היא שהמשיבה היא זו שתקבל את ההחלטה
11 גם בעניין זה מכוח סמכותה. עם זאת הוסיף ואמר: "יחד עם זאת לא נעלם מעיניי כי יכול
12 וההליכים של העורר יתמשכו יתר על המידה, שעה שעל העורר לכלכל את בני משפחתו. לפיכך
13 לאחר ששקלתי את הנתונים וטענות הצדדים לעניין זה, הנני מוצא להורות כי ככל שהחלטת
14 המשיבה לא תינתן בתוך 90 יום ממועד קיום ראיונות לעוררים, הרי שהמשיבה תנפיק לעורר
15 אשרה מסוג ב/1 וזאת עד למתן החלטתה". בנוסף חויבה המשיבה בהוצאות בסך 2,000 ₪, משום
16 שהודעת המשיבה ניתנה לאחר שהוגש הערר.

17
18 הלכה למעשה, ביום 23.7.18 נערך ראיון למערערים 1 ו-2, תוך שהובהר כי לפי שעה לא תזומן
19 המערערת 3, הקטינה, לראיון. בהמשך, אף שחלפו 90 יום מקיום הראיונות, לא ניתנה החלטה
20 בעניינם של המערערים, אף שאלו התייצבו בלשכה, כנטען, מספר פעמים. ביום 29.10.18 פנה
21 איפוא ב"כ המערערים למשיבה בטענה כי פסק הדין מיום 12.7.18 הופר. כמו כן ביום 30.10.18
22 נעשתה פנייה בעניין זה לבית הדין. ביום 4.11.18 נשלח מכתב תשובה חתום בידי רכז שירות
23 האוכלוסין וההגירה בלשכת יפו המציין כי ביום 31.10.18 ניתנה החלטת ראש הדסק לפיה עניינו
24 של המערער יובא לדיון בפני הוועדה הבינמשרדית. בהמשך לכך טענה המשיבה בפני בית הדין
25 כי המשיבה עמדה בדרישות פסק הדין, ואף אם חל איחור קל, הלכה למעשה כיום ניתנה החלטה,
26 החלטת ראש הדסק להביא את עניינו של המערער בפני הוועדה, כך שאין מקום למתן אשרה מסוג
27 ב/1.

28
29 בהחלטה מיום 3.12.18 דחה בית הדין את עמדת המערערים וציין, כי משניתנה החלטת המשיבה
30 לפיה עניינם של המערערים יועבר לבחינת הוועדה הבינמשרדית, אין מקום להורות מתן אשרה
31 מסוג ב/1, שכן בכך מילאה המשיבה את האמור בפסק הדין לעניין זה. עם זאת בשל האיחור

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

14 אפריל 2019

עמ"נ 13219-01-19 קודגו איסיין ואח' נ' רשות האוכלוסין וההגירה - משרד הפנים

1 חויבה המשיבה בהוצאות בסך של 1,500 ₪. בנוסף ביום 27.12.18 התקבלה הודעה מהמשיבה,
2 לפיה נדרשים המערערים להמציא מסמכים רפואיים עדכניים.

3
4 על החלטה זו הוגש הערעור דנן. לטענת המערערים, ההחלטה מיום 3.12.18, עומדת בסתירה
5 לפסק הדין מיום 12.7.18. בפסק הדין נקבע שתינתן אשרה למערער על מנת שיוכל לכלכל את
6 בני משפחתו, וזאת ככל שהחלטת המשיבה לא תינתן תוך 90 ימים מקיום ראיונות למערערים.
7 לטענת המערערים, ברי כי ההחלטה בה דיבר פסק דין, איננה החלטת ראש הדסק, אלא החלטה
8 בבקשה לגופה. החלטת ראש הדסק איננה אלא חלק טכני בתהליך למתן החלטה סופית בעניינו
9 של המערער, ואיננה רלבנטית כלל ועיקר למתן אפשרות למערער לפרנס את בני משפחתו.
10 העובדה שאין מדובר בהחלטה של מהות, עולה גם מהמכתב שנשלח לאחר החלטת ראש הדסק,
11 מיום 27.12.18, בו התבקשו המערערים לספק מסמכים רפואיים עדכניים, באופן המלמד על כך
12 שמדובר מחלק מתהליך ולא בהחלטה מהותית. עוד נטען, כי על פי "נוהל הסדרת עבודתה של
13 הוועדה הבינמשרדית המייעצת לקביעה ומתן מעמד בישראל מטעמים הומניטריים" (להלן-
14 הנוהל), ראיון הינו שלב שלאחר החלטת ראש הדסק, כך שבירי שמשנקבע שהחלטת המשיבה
15 תינתן תוך 90 יום מקיום ראיונות, הכוונה להחלטה בבקשה לגופה ולא להוראה טענית של ראש
16 הדסק בדבר העברת התיק לוועדה.

17
18 לטענת המשיבה, דין הערעור להידחות על הסף. פסק דינו של בית הדין לעררים מיום 12.7.18
19 הוא פסק דין חלוט זה מכבר ולא ניתן לערער עליו. אשר להחלטה מיום 4.12.18 – השגה עליה
20 זו דורשת הגשת בקשת רשות ערעור תוך 30 יום ולא ערעור כפי שהוגש. לגוף העניין נטען, כי
21 החלטת ראש הדסק, החלטת "שומר הסף", מהווה החלטה של מהות. נטען כי לא קיימת עילה
22 ליתן למערער רישיון מסוג ב/1, בו לא אחז מעולם, לאחר שנכנס לישראל פעמיים באשרת תייר
23 בשני שמות שונים ובשתי הפעמים נשאר בישראל שלא כדין. נטען כי אין מקום להקדים את
24 המאוחר אלא יש לאפשר לוועדה הבינמשרדית ליתן את המלצתה ולאחר מכן לתקבל החלטה
25 בידי בעל הסמכות המינהלית.

26
27 לאחר שהתקיים דיון בערעור, לאור קושי שמצאתי בפרשנות שניתנה בידי המשיבה ובידי בית
28 הדין לאמור בפסק הדין מיום 12.7.18, הוצע למשיבה להחיש את הדיון ברשות, כך שעניינו של
29 המשיב יובא לוועדה בימים הקרובים. המשיבה ביקשה לבחון את ההצעה ולהשלים טיעון.
30 בהשלמת הטיעון צוין כי לא ניתן לקיים את הדיון בעניינו של המערער במועד סבו צפויה הוועדה
31 להתכנס בחודש אפריל, אולם עניינו ידון במהלך חודש מאי והחלטה בעניינו תינתן תוך 21 יום
32 לאחר מכן.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

14 אפריל 2019

עמ"נ 13219-01-19 קודגו איסיין ואח' נ' רשות האוכלוסין וההגירה - משרד הפנים

דין

לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להתקבל.

החלטת בית הדין מיום 3.12.18 נתנה לפסק הדין מיום 12.7.18 פירוש חדש, שלהבנתי איננו עולה בקנה אחד עם פסק הדין, באופן המקים למערער זכות ערעור (ראו: חמי בן-נון, טל חבקיין, הערעור האזרחי, 105(2012)). פרשנותם של המערערים את פסק הדין מיום 12.7.18 מקובלת עליי ועולה מהקשר הדברים. בהתאם, ההוראה שניתנה בפסק דין למתן אשרה מסוג ב/1 אם לא תינתן החלטה תוך 90 יום ממועד קיום ראיונות, נסובה על החלטה בבקשה להסדרת מעמד מטעמים הומניטריים לגופה ולא על הוראת ראש הדסק להעברת הבקשה אל הוועדה, כך שהמבקש זכאי לאלתר לאשרה אשר תעמוד בתוקפה עד להחלטת מנכ"ל המשיבה בבקשתו, לאחר המלצת הוועדה.

כאמור בפסק הדין ההחלטה שעיכוב בנתינתה מחייב מתן אשרה היא החלטה שתינתן לאחר עריכת ראיונות. סבורה אני כי פרשנות ראוייה של פסק הדין, העולה מנוהל הרלבנטי ומהגיונם של דברים, היא שהחלטה זו איננה החלטת ראש הדסק להעביר את התיק לוועדה, אלא החלטת מנכ"ל המשיבה בבקשה לגופה: כעולה מן הנוהל, ראש הדסק מעורב בתהליך מתן ההחלטה לגוף הבקשה להסדרת מעמד מטעמים הומניטריים בשני שלבים: בתחילה, בשלב המקדמי, לאחר קבלת התיק מן הלשכה, אז בוחן ראש הדסק האם על פני הדברים מדובר בבקשה שלא מעלה טעמים הומניטריים, כך שיש לדחותה על הסף, או להעבירה לדיון בוועדה; בנוסף, בהמשך, ככל שלא נדחתה הבקשה על הסף, והתיק מוחזר ללשכה, יזומן המערער לראיון לצורך הצגת הטעמים והנסיבות לבקשתו, ואזי, לאחר קיום הראיון, מעורב ראש הדסק בתהליך פעם נוספת: על פי הנוהל לאחר נערך סיכום המועבר אל ראש הדסק, מעביר ראש הדסק את התיק עם כל החומר הרלבנטי אל רכז הוועדה, וזאת כחודש לפני מועד הדיון בבקשה לפני הוועדה.

בענייננו, בזמנו הודיעה המשיבה לבית הדין, כלשון פסק הדין, כי "הוחלט שיש מקום להשיב את הבקשה להסדרת מעמדו של העורר 1 מטעמים הומניטריים לבחינה מחודשת ולמתן החלטה, וכן כי העוררים יזומנו ויקבעו להם ראיונות".

משמעותם הפשוטה של הדברים הוא שהודע לבית הדין שהוחלט להחזיר את הדיון בבקשה על מנת שתידון לגופה, ולא על מנת שראש הדסק יבחן אם יש מקום לדחייה על הסף אם לאו. אלמלא כן לא היה מקום להודיע כבר בשלב זה על קיום ראיונות, שעל פי סדרי הנוהל, הינם שלב מאוחר

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

14 אפריל 2019

עמ"נ 13219-01-19 קודגו איסיין ואח' נ' רשות האוכלוסין וההגירה - משרד הפנים

1 להחלטת ראש הדסק שלא לסלק על הסף. אף שאין לשלול קיומה של סמכות, במקרים חריגים,
2 להחלטת ראש הדסק לאחר קיום ראיון, אין חולק כי לא זו דרך המלך. נוכח כך, משנקבע בפסק
3 הדין מועד מתן החלטה לאחר קיום ראיונות, הפרשנות הפשוטה והסבירה של הדברים היא שאין
4 מדובר בהחלטת ראש הדסק אם להעביר את הבקשה לועדה אם לאו, אלא בהחלטה בבקשה
5 לגופה.

6
7 זאת ועוד, כעולה מפסק הדין, עמדת בית הדין היתה כי אשרה מסוג ב/1 נחוצה עם יתמשך תהליך
8 מתן ההחלטה זמן רב, וזאת על מנת לאפשר למערער לפרנס את משפחתו. בהקשר זה קציבת 90
9 יום להחלטת ראש הדסק נראת כתרופה לא מתאימה, בשים לה לכך שהחלטת ראש הדסק איננה
10 מלמדת על סיום תהליך, אלא על פתיחתו, ובשים לב לכך שעל פי הנוהל אמורה החלטת ראש
11 הדסק להינתן תוך פרק זמן קצר בהרבה (14 יום).

12
13 אשר לדברי המשיבה כי החלטת ראש הדסק היא החלטה מהותית, כך שיש לראות את פסק הדין
14 ככזה שכיוון אליה - אכן החלטת ראש הדסק לדחות בקשה על הסף היא החלטה מהותית המכריעה
15 בזכותו של אדם כך שעניינו לא ידון בפני הוועדה. לא כך ההחלטה כאן, החלטה להעביר את
16 הבקשה אל הוועדה. החלטה זו איננה קובעת דבר לגוף העניין, היא איננה מחייבת את הוועדה,
17 אשר תמליץ באשר לבקשה לגופה לפי שיקול דעתה.

18
19 אשר לטענת המשיבה כי אין מקום ליתן "צו ביניים" לטובת המערער, ויש לאפשר לוועדה לדון
20 בעניינם של המערערים ולא להקדים את המאוחר וליתן סעד למערער שנהג בחוסר ניקיון כפיים
21 – אף אם ייתכן שיש טעם בטענה זו לגופה לגופה, דומני שאין היא עולה בקנה אחד עם מה
22 שנפסק בפסק הדין, והשגה עליה דרשה היא הגשת ערעור על פסק הדין בזמנו. ערעור כזה לא
23 הוגש, ומשנעשה פסק הדין חלוט, הרי ששומה היה על המשיבה לקיים את פסק הדין ככתבו
24 וכלשונו בעיתו ובזמנו. המשיבה לא עשתה כן בזמנו כך שעליה לעשות זאת עתה, לאלתר.

25
26 אשר על כן, הערעור מתקבל, כך שעל המשיבה ליתן למערער 1 אשרה מסוג ב/1 אשר תעמוד
27 בתוקפה עד להחלטת מנכ"ל המשיבה לאחר שתינתן המלצת הוועדה הבינמשרדית.

28
29 המשיבה תישא בהוצאות המערערים בסך 9,000 ₪.

30
31 הפקדן יוחזר למערערים באמצעות בא כוחם.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

14 אפריל 2019

עמ"נ 13219-01-19 קודגו איסיין ואח' נ' רשות האוכלוסין וההגירה - משרד הפנים

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, ט' ניסן תשע"ט, 14 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.

תמר בזק רפפורט, שופטת

הרשמים סגורות

